

P6_TA-PROV(2005)0235

Vazby mezi legálním a nelegálním přistěhovalcům a integrací přistěhovalců

Usnesení Evropského parlamentu o vazbách mezi legálním a nelegálním přistěhovalcům a integrací přistěhovalců (2004/2137(INI))

Evropský parlament,

- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „Studie souvislostí mezi legální a nelegální migrací“ (KOM(2004)0412),
- s ohledem na sdělení Komise Radě, Evropskému parlamentu, Evropskému hospodářskému a sociálnímu výboru a Výboru regionů nazvané „První výroční zpráva o migraci a integraci“ (KOM(2004)0508),
- s ohledem na „Zelenou knihu o komunitárním přístupu k řízení ekonomické migrace“, kterou zveřejnila Komise (KOM(2004)0811),
- s ohledem na stanoviska Evropského hospodářského a sociálního výboru a Výboru regionů ze dne 15. prosince 2004 a ze dne 24. ledna 2005 ke sdělení Komise nazvanému „Studie souvislostí mezi legálním a nelegálním přistěhovalcům“,
- s ohledem na své usnesení ze dne 15. ledna 2004 ke sdělení Komise o přistěhovalcům, integraci a zaměstnanosti¹,
- s ohledem na Amsterdamskou smlouvu, která stanoví pro Společenství pravomoci a odpovědnosti v oblasti přistěhovalcům a azylu, a na článek 63 smlouvy o ES,
- s ohledem na závěry Evropských rad v Tampere z 15. a 16. října 1999, v Laeken ze 14. a 15. prosince 2001, v Seville z 21. a 22. června 2002 a v Soluni z 19. a 20. června 2003,
- s ohledem na své doporučení ze 14. října 2004 Evropské radě a Radě o „Budoucím prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti a o podmínkách pro posílení její legitimacy a účinnosti“²,
- s ohledem na závěry Evropské rady v Bruselu ze 4. a 5. listopadu 2004 a do nich začleněného Haagského programu,
- s ohledem na článek 45 jednacího řádu,
- s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci a na stanoviska Výboru pro rozvoj a Výboru pro práva žen a rovnost pohlaví (A6-0136/2005),

¹ Úř. věst. C 92 E, 16.4.2004, s. 390.

² Přijaté texty, P6_TA(2004)0022.

- A vzhledem k tomu, že období stanovené Evropskou radou v Tampere pro realizaci prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti skončilo,
- B vzhledem k tomu, že neexistuje skutečně organizovaná a koordinovaná evropská migrační politika a vzhledem k přistěhovalectví, které z toho vyplývá, a k potřebě toho, aby se Unie a její členské státy přiklonily k přistěhovalectví usměrňovanému ve spolupráci s dotčenými třetími zeměmi,
- C vzhledem k tomu, že přijetí Haagského programu, který bude v brzké době realizován akčním plánem Komise, umožní pokračovat ve výsledcích dosažených programem z Tampere a čelit novým výzvám pro realizaci prostoru svobody, bezpečnosti a spravedlnosti,
- D vzhledem k tomu, že v této oblasti je prvořadá spolupráce mezi Unií a jejími členskými státy se třetími zeměmi původu a tranzitními zeměmi,
- E vzhledem k tomu, že ve vztahu mezi rozvojovou spoluprací a přistěhovalectvím je třeba vyhnout se jakékoliv nejednoznačnosti,
- F vzhledem k tomu, že v kontextu rozšíření předpokládá bezpečnější evropská společnost – při dodržování ustanovení vyjmenovaných v Listině základních práv i ve Smlouvách – posílení kontrol na vnějších hranicích a uplatňování zásady vzájemné solidarity,
- G vzhledem k tomu, že EU jako prostor bez vnitřních hranic musí mít společný, soudržný a účinný přístup ke správě vnějších hranic a musí vyvíjet společnou politiku v záležitostech víz, azylu a přistěhovalectví,
- H vzhledem k tomu, že boj proti nezákonnému přistěhovalectví a proti obchodu s lidmi, vytváření legálních způsobů přistěhovalectví a začleňování musí i nadále být prioritami rozšířené Unie a využívání přistěhovalců prostřednictvím nelegální práce a nelidského zacházení musí být přísně postihováno;
- I vzhledem k tomu, že hospodářské přistěhovalectví představuje novou výzvu pro EU a debata o něm byla zahájena výše zmíněnou Zelenou knihou, po níž bude do konce roku 2005 následovat akční program, který, jak je nutné doufat, bude založen na společných pravidlech otevřených hospodářskému přistěhovalectví,
- J upozorňuje, že legální a kontrolovaná hospodářská migrace je pro Evropu nezbytná, neboť jak vyzdvihují četné studie¹, úbytek aktivní populace způsobí v letech 2005-2030 pokles počtu pracujících řádově o 20 milionů;
- K podtrhuje, že jednou ze základních příčin hospodářské migrace je oprávněné úsilí migrantů o uspokojení svých základních potřeb a snaha uniknout před chudobou, a žádá, aby společná migrační politika brala v potaz společnou rozvojovou politiku, jejímž prvotním cílem je boj s chudobou, a podpořila tak rozvoj třetích zemí v oblastech přístupu ke vzdělání a zdravotní péči a aby splňovala i další rozvojové cíle tisíciletí;

¹ Světový hospodářský a sociální průzkum 2004.

- L vzhledem k tomu, že úspěšnost politik legálního přistěhovalectví vyžaduje provádění strategií, jejichž cílem je na základě zkušeností jiných a s ohledem na zkušenosti a podněty neziskových organizací dosáhnout úplné integrace přistěhovalců a které jsou založeny na dodržování práv a sdílení povinností s ohledem na přistěhovalce ze třetích zemí s legálním pobytem a státní příslušníky přijímající společnosti a na trvalém dialogu založeném na důvěře a vzájemném respektu, na schopnosti institucí provádět informační kampaně podporující vytváření multikulturní společnosti a na trvalém boji proti všem formám rasové, kulturní a ekonomické diskriminace,
- M vzhledem k tomu, že změna migrační politiky jednoho členského státu ovlivní migrační toky a vývoj migrační politiky v dalších členských státech,
- N vzhledem k tomu, že nezbytnou součástí přistěhovačské politiky musí být boj proti obchodu s lidmi a pohlavnímu vykořisťování žen a dětí,
- O vzhledem k tomu, že Smlouva o Ústavě pro Evropu v článku III-268 stanoví, že se vývoj přistěhovačské a azylové politiky Evropské unie řídí zásadou solidarity a spravedlivého rozdělení odpovědností,
- P vzhledem k tomu, že dostupné finanční zdroje Společenství jsou omezené a musí být spravedlivě rozděleny mezi různé součásti evropské přistěhovačské politiky,
1. domnívá se, že přistěhovačská politika Evropské unie musí být založena na celkovém, nesektorovém přístupu spočívajícím nejen na potřebách trhu práce v členských státech, ale především na politikách kladného přijímání, integrace přistěhovalců a na přesné definici statutu a občanských, sociálních a politických práv migrantů v celé Evropské unii;
 2. hluboce lituje toho, že Rada pět let po zasedání Evropské rady v Tampere a přes četné diskuze v Evropském parlamentu dosud nedefinovala společnou přistěhovačskou politiku a naopak se rozhodla pro zachování jednomyslnosti a konzultačního postupu pro veškeré záležitosti týkající se legálního přistěhovalectví;
 3. zdůrazňuje nezbytnost přijmout v záležitostech přistěhovalectví systematický a globální přístup založený na úzkých synergiích mezi jednotlivými dotčenými politikami a lituje, že evropský přístup je často příliš sektorový; z tohoto důvodu vyslovuje potěšení nad iniciativou Komise a současného předsednictví Rady, jejichž cílem je vytvořit systém vzájemného informování a včasného varování, do něhož bude plně zapojen Evropský parlament;
 4. zdůrazňuje, že skutečný rozvoj společné azylové a imigrační politiky dodržující základní práva je jedním z prioritních projektů v rámci evropské integrace, jak to zmiňuje Smlouva o Ústavě pro Evropu;
 5. vyzývá Komisi, aby ve spolupráci s Evropským parlamentem zvažila, jak lépe koordinovat všechny struktury a subjekty, kterých se týká řízení migračních toků, a dbala na správné využívání a rozšiřování finančních programů v této oblasti;
 6. lituje, že opatření až dosud přijímaná Radou a členskými státy na regulaci migračních vln spočívala spíše v represivních opatřeních než v pozitivních proaktivních opatřeních;

podtrhuje, že politika zaměřená na snižování chudoby, na zlepšování životních a pracovních podmínek, na tvorbu pracovních míst a na rozvoj kvalifikačních programů v zemích původu migrantů z dlouhodobého hlediska napomáhá normalizaci migračních toků;

7. vyzývá Komisi, členské státy a země původu, aby zahájily mezi svými obyvateli kampaň pro zvyšování povědomí a informační kampaň o přistěhovalecké politice, integrační politice a politice boje proti rasismu a xenofobii, s ohledem na to, že nedostatek informací o možnostech legálního přistěhovaectví je zneužíván mafiemi, které organizují obchod s lidmi; domnívá se, že pokud jde o informování a prevenci využívání lidí, je prvořadá spolupráce se zeměmi původu s důrazem na integraci, sociální začlenění a kulturní výměny;
8. považuje za naprosto zásadní zohlednit co nejlépe potenciál přistěhovaectví v rámci evropské politiky společného rozvoje, do níž budou zapojeny přijímající společnosti, společnosti původu a sítě diaspory;
9. zdůrazňuje, že k tomu, aby byl optimálně využit potenciál přistěhovaectví, musí Unie navrhnout konkrétní řešení problému odlivu mozků a podpořit členské státy v tom, aby přistěhovalcům usnadňovaly posílání peněžních prostředků do země jejich původu;
10. připomíná společnou odpovědnost, kterou mají všechny členské státy při řízení severojižního migračního toku v oblasti boje proti nelegálnímu přistěhovaectví a obchodu s lidmi, zejména na jižním pobřeží, a dále, zejména na severním pobřeží, v oblasti vytváření hospodářských podmínek pro sociální rozvoj příslušné třetí země a pro vhodné přijetí respektující lidskou důstojnost;
11. podporuje zahrnutí otázky migrace do zahraniční politiky Unie; vyzývá členské státy, aby usilovaly o řešení hlubokých příčin přistěhovaectví a rozvíjely s rozvojovými zeměmi partnerství založené na skutečném dialogu; zdůrazňuje nicméně, že omezení se na rozvojovou pomoc a hospodářská partnerství pro boj proti hlubokým příčinám přistěhovaectví nestačí;
12. doporučuje Radě, aby podnikla patřičné kroky pro to, aby všichni činitelé pověřeni přistěhovaectvím v každém členském státě měli stejnou hodnost a patřili ke stejnému ministerskému resortu;
13. zdůrazňuje, že by měl hrát politickou roli, mimo jiné tím, že by Komisi označoval opatření spojená s migrací, která by měla být regulována společnými pravidly, jako klíčové stupně při budování účinné společné migrační politiky;
14. zdůrazňuje nezbytnost toho, aby Unie do veškerých dohod o přidružení nebo o spolupráci, které podepíše, zahrnula ustanovení o společném řízení migračních toků a povinném zpětném převzetí v případech nelegálního přistěhovaectví;
15. domnívá se však, že přestože je rozvojová spolupráce základním nástrojem řešení hlubokých příčin migračních pohybů, musí i nadále doplňovat, nikoliv nahrazovat politiky integrace a legálního přistěhovaectví Evropské unie;

16. vyzývá členské státy, aby posílily lidské a finanční zdroje svých konzulárních institucí ve třetích zemích původu, aby tyto instituce informovaly zájemce o vystěhovalectví o možnostech legálního vstupu do jejich země za účelem zaměstnání, studia a výzkumu; vyzývá Komisi, aby podporovala koordinaci mezi diplomatickými a konzulárními strukturami členských států zřízenými ve stejné zemi, aby zejména směřovaly přistěhovalce k zemi, která jeví zájem o jeho profesní profil, a optimalizovaly odjezdy přistěhovalců do zemí, které mají kapacitu je přijmout; navrhuje využití mezi jiným programů ARGO a AENEAS;
17. soudí, že hraniční kontroly a boj proti nelegálnímu přistěhovalectví mohou představovat pouze jeden aspekt politiky EU vůči nečlenským zemím a že je třeba vůči těmto zemím uplatňovat aktivní politiku rozvoje zemí původu se záměrem minimalizovat škodlivé dopady vystěhovalectví; soudí, že EU nemůže posuzovat svoji přistěhovalčskou politiku výhradně z hlediska vlastních hospodářských zájmů, ale musí brát rovněž na zřetel důvody, které nutí migranty k vystěhování;
18. je toho názoru, že zavedení integrovaného systému správy vnějších hranic se musí opírat o intenzivní harmonizaci ve vízové oblasti, o aktivní zapojení Evropské agentury pro hranice a o vytvoření komunitárního fondu pro hranice a o posílenou konzulární spolupráci vedoucí k vytváření společných konzulárních funkcí;
19. má za to, že je zcela nezbytné posílit solidaritu zejména s novými členskými státy při správě vnějších hranic a v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví;
20. zdůrazňuje, že jakákoli opatření v boji proti nelegálnímu přistěhovalectví a zavádění kontrol na vnějších hranicích, a to i v případech spolupráce se třetími zeměmi, musí být v souladu se zárukami a základními právy člověka, jak je stanoveno v Listině základních práv Evropské unie a v Evropské úmluvě o ochraně lidských práv a základních svobod, zejména v souvislosti s právem na azyl a s právem na navrácení;
21. potvrzuje, že legálním přistěhovalectvím se nepodaří zcela odstranit nelegální přistěhovalectví a že příčiny příchodu přistěhovalců do Unie jsou složité; v důsledku toho je přesvědčen, že je třeba věnovat zvláštní pozornost boji proti obchodu s lidmi a přistěhovalcům, kteří jsou oběťmi tohoto obchodu, zejména zranitelným osobám, jako jsou ženy a děti, a učinit z boje proti těm, kdo s nimi obchodují, jednu s priorit Evropské unie; vítá budoucí akční plán Komise v této oblasti, který by měl brát v úvahu důležitost spolupráce se zeměmi původu a tranzitními zeměmi;
22. uvědomuje si, že mnoho žen, které jsou oběťmi obchodu s lidmi, žije na území Evropské unie se statutem nelegálních přistěhovalců, přičemž většina z nich nemá přístup k právní a sociální ochraně; vyzývá členské státy, aby vzaly jejich situaci na vědomí a v souladu se svými právními předpisy zvážily možnost udělit jim povolení k trvalému pobytu jako vhodný prostředek k potírání obchodu s lidmi;
23. připomíná, že stanovení patřičné odpovědnosti dopravců a orgánů zemí původu, posílení represivního trestního rámce proti sítím převaděčů, boj proti nelegální práci a obchodu s lidmi a identifikace správní korupce jsou nedílnou součástí boje proti nelegálnímu přistěhovalectví, který se musí opírat o vysokou úroveň policejní spolupráce a spolupráce v soudní oblasti; vyzývá tedy Unii a její členské státy, aby energicky bojovaly s nelegální

prací přistěhovalců celým souborem represivních opatření vůči příslušným podnikům, posílením humanitních prostředků kontroly a ochranou obětí;

24. upřesňuje však, že při uplatňování těchto opatření musí být plně dodržována základní práva, zejména právo na azyl;
25. je toho názoru, že členské státy vyvíjejí úsilí za účelem odhalování nelegálního zaměstnávání, zejména v oblastech domácích prací a péče o děti, kde je zaměstnán velký počet migrantek; domnívá se, že je nutné vytvořit nový systém, který rodinám zaměstnávajícím tyto osoby dovolí nalézt legální řešení umožňující zahrnout tyto pracovníky do systému sociálního zabezpečení;
26. vyzývá Radu a Komisi aby v souvislosti se zpětným přebíráním nelegálních přistěhovalců zvážily uplatňování uzavřených dohod a zaměření dohod uzavíraných v budoucnu; připomíná odpovědnost zemí původu a tranzitních zemí, pokud jde o zpětné přebírání navrácených přistěhovalců; podporuje takovou evropskou politiku navrácení, která respektuje lidskou důstojnost a fyzickou nedotknutelnost přistěhovalců v souladu s Evropskou úmluvou o lidských právech a základních svobodách a Ženevskou úmluvou;
27. znovu jednoznačně odmítá myšlenku zřizování táborů pro ubytování či zadržování přistěhovalců bez dokladů nebo žadatelů o azyl mimo hranice EU v regionech původu přistěhovalců;
28. zdůrazňuje, že řízení dočasných přijímacích středisek uvnitř a vně Evropské unie musí též probíhat v souladu s Ženevskou úmluvou;
29. sdílí myšlenku Komise, že masová regulace otázky nelegálních přistěhovalců neřeší problém nelegálního přistěhovalectví, a jelikož neexistuje společný systém vystěhovalectví a azylu, měla by i nadále probíhat výjimečně a jedinečně, neboť tato opatření neřeší skutečné základní problémy; vyzývá Komisi, aby provedla rozbor správných postupů členských států, které mají být vytvořeny v rámci systému sdílení informací a předběžného varování;
30. domnívá se, že při jakékoliv masové regulaci otázky nelegálních přistěhovalců musí být zohledněna hospodářská, demografická a kulturní kritéria, a vyzývá k vypracování analýzy dopadů takové regulace uskutečněné v členských státech;
31. domnívá se, že legální migrace hraje významnou úlohu při posilování znalostní ekonomiky v Evropě i při urychlování ekonomického rozvoje;
32. je toho názoru, že celková evropská strategie týkající se hospodářské migrace by měla dát přednost organizovaným formám migrace, a zejména by měla posílit uzavírání dvoustranných dohod se zeměmi původu o řízení migračních toků; zdůrazňuje, že regulační operace jsou významné pro boj proti nelegálnímu zaměstnávání, integraci nelegálních migrantů do společnosti a zabránění jejich zneužívání;
33. považuje za nezbytné organizovat v členských státech, v závislosti na jejich kapacitě přijímat přistěhovalce, legální cesty pro přistěhovalectví z demografických a hospodářských důvodů, jakož i v souvislosti s možným snížením nelegálního přistěhovalectví;

34. vítá kroky, které Komise přislíbila učinit, pokud jde o konkrétní dopady nelegálního přistěhovalectví na odlehlé regiony¹, které jsou na migrační toky zvláště citlivé v důsledku svojí zeměpisné polohy, malé rozlohy a odlehlosti;
35. vyzývá členské státy, aby se zúčastnily diskuse, kterou zahájila Komise ve své Zelené knize, o tom, jakého stupně koordinace je třeba dosáhnout a jakou přidanou hodnotu přinese přijetí evropských právních předpisů, které by braly v úvahu pravomoci členských států při definování počtu přistěhovalců, které mohou přijmout;
36. je znepokojen vytvořením „středisek předběžného přijetí“ v zemích Středomoří na žádost některých členských států určených pro přistěhovalce mířící na území Unie, která neposkytují dotčeným osobám minimální záruky, pokud jde o základní práva; připomíná, že k řízení migračních pohybů se nesmí přistupovat výhradně z hlediska bezpečnostního, ale také na základě řízení udržitelného sociálního rozvoje;
37. uvědomuje si, že členské státy jsou odpovědné za rozhodování o počtu státních příslušníků třetích zemí na své půdě, ale podporuje myšlenku celkových odhadů zohledňující rovněž počet osob, jimž byl povolen pobyt z důvodů jiných než je hospodářská činnost, například uprchlíků, lidí využívajících systém podpůrné ochrany, lidí využívajících pravidel o slučování rodiny, včetně nezletilých osob ve věku, kdy mohou být přijaty do zaměstnání, a jimž musí být zaručen přístup na trh práce;
38. považuje za politováníhodné, že návrh směrnice o přistěhovalectví za účelem zaměstnání nebyl úspěšný a podporuje verzi, kterou Komise navrhla v Zelené knize, jež směřuje k vytvoření společného rámce minimálních norem pro přijímání státních příslušníků třetích zemí za účelem práce jak v závislém pracovním poměru, tak jako osoby samostatně výdělečně činné;
39. je pro možnost zjednodušení a zefektivnění způsobů vstupu včetně zavedení povolení k pobytu za účelem práce; podporuje využívání projektů Společenství podle vzoru EURES s cílem usnadnit výměnu informací mezi členskými státy ohledně možnosti práce pro občany třetích zemí, kteří mají trvalý pobyt na území Evropské unie;
40. vyzývá Komisi, aby vypracovala krátkodobý a střednědobý výhled týkající se požadavků jednotlivých členských států na další pracovní sílu; vyzývá členské státy, aby Komisi poskytly své statistické výhledy, aby mohla provést příslušnou prognózu potřeb pracovní síly v Evropské unii;
41. vyzývá Komisi a členské státy, aby pokračovaly v dialogu s nevládními organizacemi zabývajícími se přistěhovalectvím, aby od nich získaly stanoviska k záležitostem souvisejícím s přistěhovalectvím a podporovaly jejich pomoc přistěhovalcům a výzkum;
42. považuje za naléhavé dojít k takovým politikám přistěhovalectví, které by se dokázaly lépe přizpůsobovat trhu práce, aby tak levná nelegální pracovní síla nevedla k deregulaci trhu práce a aby se zabránilo nerovnováze mezi pracovním činným a nečinným obyvatelstvem, a vyzývá členské státy, aby zapojovaly regionální a místní správy a

¹ KOM(2004)0343, odstavec 2.3.1 a KOM(2004)0628.

regionální úřady práce a sociální partnery, profesní organizace, spontánně založená sdružení dobrovolníků či přijímající společenství do rozhodování o počtu zahraničních pracovníků, kterým bude povolen vstup do země;

43. vyzývá členské státy, aby zavedly specifická kombinovaná povolení k pobytu a pracovní povolení, která usnadní najímání sezónních pracovníků a pracovníků vyslaných ke splnění určitého časově omezeného úkolu;
44. zvláště zdůrazňuje potřebu EU – v kontextu cílů tisíciletí – znásobit úsilí v boji proti chudobě v zemích původu migrace mimo jiné prostřednictvím podpory budování stabilních školských soustav otevřených všem a prostřednictvím rozvoje místních ekonomik;
45. podporuje členské státy, aby v rámci svých přistěhovaleckých politik podepsovaly dvoustranné dohody s hlavními vystěhovaleckými zeměmi za účelem získání potřebné pracovní síly pro Unii nebo otevření nových legálních migračních cest tak, aby byl migrační proces transparentnější a lépe organizovaný a aby byly v rámci úzkého partnerství posíleny vztahy se třetími zeměmi, dále podtrhuje, že uzavírání dvoustranných dohod o regulaci migrace se zeměmi původu umožní navázání náležitého partnerství s dotyčnými zeměmi ve společném úsilí bojovat proti nelegálnímu přistěhovalectví a obchodu s lidmi, což se týká zejména zranitelnějších skupin obyvatelstva jako jsou ženy a děti;
46. vyzývá členské státy, aby zahájily debatu o výše zmíněné Zelené knize a aby pravidelně Komisi informovaly o uplatňování svých přistěhovaleckých politik;
47. zdůrazňuje, že integrace přistěhovalců do společnosti je prvořadá, a požaduje přijmout komplexní opatření, která zajistí jejich zařazení na trh práce i jejich sociální, ekonomická a politická práva, což je stejně důležité i pro dosažení lisabonských cílů v oblasti hospodářského růstu a konkurenceschopnosti;
48. připomíná národní pravomoci v oblasti integrace, což přináší práva a povinnosti jak přijímající společnosti, tak přistěhovalci; vyzývá členské státy, aby koordinovaly své národní politiky díky otevřené metodě koordinace, na základě společných základních zásad, které nedávno přijala Rada;
49. zdůrazňuje, že koordinace národních politik nemůže nahradit evropskou politiku integrace přistěhovalců; vyzývá členské státy, aby definovaly minimální kritéria pro vytvoření takové politiky;
50. zdůrazňuje, že je důležité podporovat zavádění výuky jazyka přijímající společnosti a organizování kurzů občanské výchovy a vzdělávacích programů, mezi jiným o rovnosti mužů a žen, a posilovat začleňování prostřednictvím práce, boj proti ghettům, politickou účast v místních volbách; vyslovuje uspokojení s úvodními seznamovacími programy, které realizují některé členské státy, do nichž se zapojují jak přijímající země, tak noví přistěhovalci; přeje si, aby se přistěhovalci zavázali k dodržování základních hodnot EU symbolickým závazkem; vybízí členské státy, aby více zapojovaly integrované přistěhovalce do své integrační politiky a podporovaly vzájemné styky mezi přistěhovalci a domácím obyvatelstvem;

51. je toho názoru, že aktivní politika integrace státních příslušníků třetích zemí, kteří v Unii legálně pobývají, by měla mimo jiné stanovit jasná pravidla pro právní status rezidentů a zaručit jim právo na dobrou správní praxi, umožnit jim legální integraci na trhu práce, vyžadovat od státních příslušníků třetích zemí účast na kurzech výuky jazyka či jazyků dané země, které přijímající členský stát organizuje, dát jim právo na přístup ke vzdělání a zajistit uznávání kvalifikací, zajistit přístup k sociálním a zdravotnickým službám, snažit se poskytnout jim slušné životní podmínky v městských či jiných oblastech a zajistit, aby se přistěhovalci účastnili sociálního, kulturního a politického života;
52. vyzývá členské státy a orgány Evropské unie, aby podporovaly účast cizích státních příslušníků, kteří nemají právo volit, ale kteří legálně pobývají v EU, na veřejném a politickém životě, zejména zajištěním systémů vhodné konzultace a reprezentace; vyzývá členské státy, aby ratifikovaly Evropskou úmluvu o účasti cizinců ve veřejném životě na místní úrovni;
53. nabádá všechny členské státy EU, aby ratifikovaly Úmluvu OSN o ochraně práv všech migrujících pracovníků a členů jejich rodin;
54. domnívá se, že boj proti všem druhům diskriminace, rasismu a xenofobii je zásadní složkou integrační politiky; vyzývá členské státy, aby se všemi možnými prostředky snažily u evropských občanů šířit kulturu kladného přijímání, integrace a sociálního začlenění s cílem vytvořit multikulturní společnost a vyhnout se všem politickým a institucionálním činům porušujícím zásadu kladného přijímání a neodmítnutí, aby co nejdříve provedly transpozici dvou směrnic, které se toho týkají, a vítá iniciativu předsednictví Rady na opětné předložení návrhu na rámcové rozhodnutí o boji proti rasismu a xenofobii; vyzývá k tomu, aby byl v souvislosti s tímto rámcovým rozhodnutím po nových diskuzích v Radě znovu konzultován Evropský parlament;
55. vyjadřuje hluboké znepokojení nad nárůstem počtu vražd pro zachování rodinné cti a nad pronásledováním a hrubým porušováním práv přistěhovalců ženského pohlaví, které vycházejí z náboženského fanatismu a nehumánních tradic, a vyzývá Komisi a Radu, aby proti těmto jevům zakročily s větší přísností a zajistily tak ohroženým ženám ochranu;
56. vyzývá členské státy, aby se zeměmi původu přistěhovalců uzavíraly dohody za účelem převodu příslušných nároků na sociální zabezpečení;
57. domnívá se, že mezinárodní společenství si dosud neuvědomuje potenciál prostředků poukazovaných přistěhovalci do zemí svého původu jakožto nástroje svých rozvojových politik a vyzývá Komisi, aby navrhla konkrétní opatření, která by usnadnila dobrovolný, co nejlevnější převod části přistěhovalcova výdělků do jeho země původu, jak se o tom pojednává ve výše zmíněné Zelené knize;
58. vyzývá Radu k přijetí aktivnějšího přístupu s cílem vytvořit na základě těchto návrhů účinnou evropskou přistěhovaleckou politiku, která bude schopna se vypořádat s problémy, jimž musí Unie čelit;
59. pověřuje svého předsedu, aby předal toto rozhodnutí Radě a Komisi a dále vládám a parlamentům členských států.